

AVIZ

**referitor la proiectul de Ordonanță de urgență pentru
modificarea și completarea Legii nr.137/2002 privind
unele măsuri pentru accelerarea privatizării**

Analizând proiectul de **Ordonanță de urgență pentru
modificarea și completarea Legii nr.137/2002 privind unele
măsuri pentru accelerarea privatizării**, transmisă de Secretariatul
General al Guvernului cu adresa nr.211 din 18.12.2002,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din
Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu
următoarele observații și propuneri:

1. Proiectul de ordonanță de urgență are ca obiect modificarea și
completarea Legii nr.137/2002 privind unele măsuri pentru
accelerarea privatizării, în scopul unei mai bune clarificări a măsurilor
ce se întreprind în procesul de accelerare a privatizării societăților
comerciale, precum și în perioada administrării speciale și a procedurii
de supraveghere financiară a acestora instituită până la data
transferului dreptului de proprietate asupra acțiunilor.

2. La pct.1, se propune introducerea a două noi alineate la art.5,
care ridică serioase probleme, atât de ordin tehnic și juridic, cât și în
privința constituționalității. Astfel, se introduce obligativitatea
efectuării dovezii provenienței și existenței licite a fondurilor cu care
participă la procesul de privatizare persoanele fizice sau juridice
române sau străine. Această obligație prevăzută în alin.(4) nou
introdus este neconstituțională, întrucât contravine art.41 alin.(7) teza
a II-a din Constituție, care dispune textual: „caracterul licit al
dobândirii se prezumă”. Or, este de notorietate că prezumția legală
irefragabilă - *juris et de jure* – ca aceea pusă de textul constituțional

în speță răstoarnă sarcina probei, urmând a fi dovedită dobândirea ilicită, iar nu cea licită. Pentru acest motiv, dispoziția propusă contravine flagrant textului constituțional și trebuie eliminată.

Pe de altă parte, probațiunea impusă de textul propus „prin semnarea unei declarații pe proprie răspundere de către fiecare investitor”, în nici un caz nu constituie un mijloc de probă, întrucât simpla afirmație a persoanei interesate, chiar făcută printr-o declarație pe proprie răspundere, nu este o dovadă, ci tocmai acea afirmație urmează a fi dovedită prin mijloacele de probă legală.

Referitor la cel de-al doilea alineat ce se propune a fi introdus, respectiv alin.(5), acesta cuprinde o dispoziție neclară, lăsând să se înțeleagă o obligație indeterminată în privința subiecților și, oricum, discutabilă, anume că toți asociații investitorului persoană juridică română sau străină și toate societățile comerciale române sau străine la care persoanele juridice sau asociații ale acestora ar deține participații și, de asemenea, persoanele fizice române sau străine deținând participații ar trebui să facă o asemenea „declarație pe proprie răspundere”, ceea ce este practic imposibil și, în orice caz, inadmisibil, datorită înfrângerii prezumției constituționale de dobândire licită.

De altfel, alin.(5) propus nu rămâne în discuție decât dacă e menținut alin.(4), care ar trebui eliminat pentru motivele susmenționate.

3. La pct.2, pentru corectitudinea redactării, sintagma "din prezenta lege" trebuie eliminată, întrucât ne mai fiind invocat în text un alt act normativ, apartenența articolelor respective la lege se subînțelege.

În același context, pentru o redactare riguroasă, sintagma "cota de capital social" ar trebui înlocuită prin "cota de participare la capitalul social".

4. La pct.3, prin alin.(1²) și (1³) propuse în prezentul proiect se urmărește transpunerea soluției legale prevăzute de Legea nr.64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și falimentului, republicată, cu modificările ulterioare, în situația **deschiderii procedurii** la situația administrării speciale care încarcă acum și procedura supravegherii financiare, introdus prin alin.(1¹) propus a fi adăugat la art.16 din Legea nr.137/2002. Subliniem că această translație *mutatis mutandis* a soluției prevăzută de Legea nr.64/1995 nu este *de plano* posibilă, întrucât administrarea specială și supravegherea financiară nu constituie o procedură colectivă concursuală și egalitară, nici de

reorganizare judiciară și, cu atât mai puțin, de faliment, ci o procedură **de privatizare** care, dacă ar asimila soluția menționată, ar nedreptăți grav și fără nici un temei legal creditorii particulari ai societății comerciale care au pornit procedura de executare împotriva acestora. Singura soluție posibilă și care poate prezenta justificări acceptabile este suspendarea acțiunilor judiciare sau extrajudiciare pornite împotriva societății comerciale numai de către creditorii bugetari și furnizorii de utilități, câtă vreme și aceștia din urmă sunt agenți economici cu participare majoritară sau integral statală. În caz contrar, dreptul de proprietate al creditorilor particulari ar fi grav afectat, expunându-se la reproșul de neconstituționalitate în temeiul art.41 alin.(1) și art.135 alin.(1) din Constituție.

5. La pct.14, prin care se introduc alin.(5) și (7) la art.19, întrucât formularea "prevederile prezentului articol" nu este riguroasă, sugerăm înlocuirea acesteia prin alocuțiunea "prevederile alin.(1)-(4)".

Totodată, la alin.(5), pentru același considerent, propunem înlocuirea cuvintelor "ce beneficiază" prin expresia "și care beneficiază".

6. La pct.15, art.40¹ ce se propune a fi introdus, ridică probleme în privința scutirii instituției publice implicate de obligația de cauțiune. Se știe că obligarea la plata unei cauțiuni se face în situația unei cereri de executare silită înainte ca hotărârea judecătorească să fi devenit irevocabilă, ori a cererii debitorului de suspendare a executării silite. În oricare din situații, obligarea la plata unei cauțiuni, cifrată la o fracțiune valorică din suma creanței care se execută, se constituie într-o garanție pentru reclamant sau pârât, după caz, adică întotdeauna nu pentru partea care o cere ci pentru adversarul acesteia în proces. Prin urmare, scutirea instituției publice implicate de plata unei cauțiuni în proces se traduce prin o măsură care ar nedreptăți pe adversarul ei în proces, motiv pentru care nu poate fi justificată. În consecință, din enumerarea făcută la art.40¹ propus în proiect trebuie eliminate cauțiunile.

Totodată, pentru respectarea exigențelor de tehnică legislativă, după numărul Ordonanței de urgență a Guvernului nr.88/1997 trebuie redat titlul actului normativ și, întrucât după aprobarea prin lege, Ordonanța de urgență a Guvernului nr.88/1997 a mai suferit și unele completări, pentru a evidenția acest aspect, urmează să se introducă cuvintele "și completările", după cuvintele "cu modificările".

În același context, propunem eliminarea, ca superfluă, a expresiei "sau de prezenta lege" și înlocuirea sintagmei "sunt scutite de la plata taxelor judiciare de timbru și a timbrului judiciar, cauțiuni și orice alte taxe" prin sintagma "sunt scutite de orice taxe".

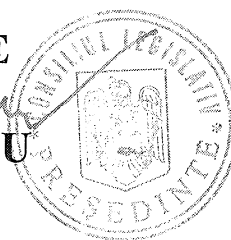
7. La pct.16, alin.(1) al art.41 în formula propusă prin proiect califică drept titulari executorii contractelor de vânzare de acțiuni, precum și ai contractelor de garanție reală mobilă (gaj asupra acțiunii vândute) încheiate între instituția publică implicată și cumpărător. Soluția nu comportă obiecțiuni, dar observăm că este **unilaterală**, adică **discriminatorie**, întrucât calificarea drept titlu executoriu a acestor contracte este făcută numai în favoarea instituției publice implicată, iar nu și a cumpărătorului. Or, este în afară de orice dubiu că dacă un contract e calificat drept titlu executoriu, această calificare beneficiază oricărei părți, iar nu numai uneia dintre acestea. Se impune, prin urmare, revizuirea textului propus, în sensul ca această calificare drept titlu executoriu să fie pură și simplă, ea urmând să fie valorificată de partea care are interes, instituția publică implicată sau cumpărătorul, după caz.

Totodată, întrucât utilizarea parantezelor într-un act normativ nu este recomandată de normele de tehnică legislativă, propunem înlocuirea acestora cu liniuțe.

8. La pct.18, în ceea ce privește art.47¹ propus, pentru un spor de rigoare normativă, recomandăm inserarea abrevierii „nr.” după cuvântul „Legea”.

PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București

Nr. 1694/19.12.2002.